

„Nie wszystek umrę – to, co we mnie niezniszczalne,

Teraz staje twarzą w twarz z Tym, który Jest!”

Jan Paweł II – Tryptyk rzymski

Już 9 lat upłynęło od chwili, gdy ks. Infułat został wezwany, aby stanąć twarzą w twarz z Tym, który Jest, a my, którzy zostaliśmy z roku na rok coraz bardziej tęsknimy za naszym Tatą. Kiedyś padło pytanie, które mnie bardzo zabolalo: „Kim był ten ksiądz, że się tak o nim mówi?”

Ksiądz Infułat Stanisław Grad był przede wszystkim dobrym Człowiekiem, Bożym Człowiekiem i Wspaniałym Kapłanem. Kochał Boga, Matkę – Kościół, kochał siebie i ludzi. Żeby kochać innych trzeba kochać siebie i jednocześnie zapomnieć o sobie. Ksiądz Infułat kochał i szanował każdego człowieka, zarówno biskupa jak i kościelnego Marianka, zarówno swoich wikariuszy, jak i siostry posługujące w naszej parafii, zarówno katechetów jak i ministrantów. Każdego z nas znał i do każdego zwracał się po imieniu. Każdy z nas czuł się tu potrzebny. To my wszyscy razem tworzyliśmy ten Kościół, jak biblijne cegielki Bożej Budowli, jak gałązki Winnego Krzewu. Jeżeli nawet nie podzielał czyichś poglądów, szanował człowieka. Dlatego żegnały go tłumy, dlatego teraz tu jesteśmy. My tworzymy Ten Kościół. Na Chwałę Bożą, z miłości do ks. Infułata staramy się czynić dobro podejmując wielorakie działania.

Od października ubiegłego roku, mimo wielu trudności, konieczności weryfikacji planów udało się zrealizować większość zaplanowanych działań:

- zadanie publiczne ogłoszone przez Prezydenta Miasta Tomaszowa Mazowieckiego w formie zimowiska o charakterze integracyjnym, którego uczestnikami były dzieci i młodzież z tomaszowskich parafii.
- zadanie publiczne ogłoszone przez Wojewodę Łódzkiego w formie wypoczynku letniego dla wychowanków Domu Dziecka Słoneczko. Dzieci spędziły 10 dni pod Kielcami, gdzie między innymi przemierzyły świętokrzyski Szlak Papieski.
- Dzięki umowie z PCPRem na realizację działań z zakresu Kultury, Rekreacji, Sportu i Turystyki Osób Niepełnosprawnych zorganizowano 5-dniową wycieczkę integracyjną na Warmię i mazury
- Od lutego realizowane jest zadanie publiczne ogłoszone przez Prezydenta Miasta Tomaszowa Mazowieckiego skierowane do osób starszych w formie spotkań i wyjazdów o charakterze międzypokoleniowym. W ramach tego zadania odbyły się konkursy: gier planszowych, literackie i muzyczne; jednodniowe wyjazdy do Klasztoru w Studziannie, w Smardzewicach, do Ciechocinka oraz 5-dniowa wycieczka „Śladami Św. Jana Pawła II”. W minioną sobotę natomiast odbył się historyczny spacer pod tytułem „Śladami przeszłości... - Nekropolia tomaszowska przy ulicy Smutnej”.

- Nadal prowadzimy punkt pomocy społecznej. Zapraszamy wszystkie osoby potrzebujące wsparcia w różnych dziedzinach życia.

- Kolejny już rok prowadzimy Katolickie Przedszkole „Antoś”, w którym może rozwijać się intelektualnie, emocjonalnie, społecznie i duchowo 15-ścioro dzieci w atmosferze miłości, troski i rodzinnego ciepła. Niestety jest to zadanie pod względem finansowym coraz trudniejsze zwłaszcza z powodu sytuacji epidemiologicznej. Posiadamy jeszcze wolne miejsca na obecny rok szkolny, zachęcamy osoby zainteresowane zapisaniem dziecka do odwiedzenia naszego przedszkola.

W swoich działaniach Fundacja współpracuje z różnymi instytucjami i urzędami, we wszystkich tych miejscach spotykamy się z życzliwością i pomocą, za co serdecznie dziękujemy takim instytucjom jak: Urząd Miasta, Starostwo Powiatowe, ZUS, MOPS, PUP, PCPR, ZGWik, ZGC, TTBS. Wszystkie podejmowane przez Fundację działania są możliwe do realizowania dzięki życzliwości, empatii, pomocy materialnej i fizycznej ludzi dobrej woli otwartych na potrzeby bliźnich. Wszystkim tym ludziom składamy serdeczne Bóg Zapłać i obejmujemy modlitwą.

Fundacja posiada status OPP, można więc przekazać 1% podatku na jej cele statutowe. Zachęcamy do wspierania działań podejmowanych przez Fundację.

Fundacja prowadzi Fundusz stypendialny, który na chwilę obecną pozostaje zawieszony.

W miniony czwartek pożegnaliśmy wolontariusza i stypendystę Fundacji, wspaniałego młodego człowieka, ministranta, lektora, syna, przyjaciela – Michała Pietrzyka. Dziękujemy Panu Bogu za to wielkie szczęście i zaszczyt znać Michała, w pewien sposób współuczestniczyć w Jego pięknej drodze życia. Dziękujemy rodzicom Michała – Iwonie i Jarkowi, za to, że są tu dziś z nami, za ich wspaniałe świadectwo wychowania i Miłości.

Zgodnie ze statutem Fundacja ma prawo przyznawać honorowe tytuły osobom zasłużonym dla jej działalności. W tym roku tytułem „Przyjaciela Fundacji” uhonorowano następujące osoby:

- ks. arc. Grzegorza Rysia,
- ks. prof. dr. hab. Józefa Mandziuka,
- siostrę Wiolettę Młynarską,
- Pana Andrzeja Wójcika